

Ondersteuner Lenie van Lieverloo

Een terugblik op een jaar STO

STO is een jaar onderweg. Een jaar waarin corona plannen soms omgooide of uitstelde, maar er gelukkig ook dingen wel lukte. Een goede aanleiding om terug te kijken met enkele ondersteuners. Deze aflevering: Lenie van Lieverloo, landelijk ondersteuner en programmamanager regio Gorinchem/Altena.

Het woord 'continuïteit' valt meerdere keren tijdens het gesprek. En dat is een goed teken, want Van Lieverloo heeft het afgelopen jaar gezien dat alle ingerichte werkgroepen in de regio die continuïteit konden vasthouden. "En dat vind ik fantastisch. Er is snel een werkende organisatie neergezet, op enkele plekken na is de bezetting rond en iedereen is enthousiast."

De programmaleider ziet bij de werkgroepen de wil om er gezamenlijk werk van te maken. "Terwijl ze niet gewend zijn om regionaal met vmbo's samen te werken. Ze beginnen elkaar nu echt te vinden en te ontdekken wat ze kunnen doen. Zo kunnen ze zich de opdracht eigen maken en elkaar verrijken."

Werkgroepen

Na een bewogen jaar ziet de programmaleider dat de regio redelijk op koers ligt. "We hebben veel online door laten gaan, dus daarom is er betrekkelijk weinig achterstand." Er zijn verschillende werkgroepen opgezet om het STO-plan vorm te geven. Zo is er de

werkgroep voor werving vanuit primair onderwijs. "Zij hebben een daverend succes aan inschrijvingen geboekt. Er zijn ook veel basisscholen die zich hebben ingeschreven om bij een VO-school een programma te volgen, als dit weer kan. Daar wordt zo'n werkgroep zelf ook heel enthousiast van."

De werkgroep hotspots kwam wat later op gang, maar is ook op stoom gekomen. Een aantal hotspots komen er al dit jaar. De werkgroep Basis op orde zorgt ervoor dat er "voldoende handen aan het bed zijn", met de juiste inrichting en materialen. "Momenteel werken ze aan een digitale rondleiding voor scholen om hen inzicht te geven in wat de werkgroep gedaan heeft. En op die manier kunnen leerlingen ook zien wat er in hun lokalen gedaan is."

Professionaliseren

En dan zijn er nog werkgroepen voor de doorlopende leerlijnen en professionalisering. "Er is echt een gemeenschappelijke visie ontstaan over de leerlijnen, dat legt een mooi fundament voor de samenwerking."

Ook hebben ze een gemeenschappelijke procesaanpak afgesproken. De volgende stap is om deze nieuwe leerlijnen in te richten." De professionalisering draait vooral om het peilen van de behoeftes van zowel de techniescholen en -docenten, als van de techniekverwante scholen (TL/D&P/Groen). De volgende stap is deze behoeftes om te zetten in een professionaliseringsaanbod.

Er is in 2020 ook een werkgroep opgezet die zich met de programmalijn "Techniekverwante scholen" bezighoudt. "We hebben met de schooldirecteuren gesproken over hoe dit aan te pakken. Vervolgens zijn een aantal kaderdoelstellingen met elkaar bepaald. Nu moeten we nog bepalen hoe we een en ander concreet gaan maken in deelplannen met mijlpalen. Dat zijn mooie ontwikkelingen."

Plan B

Uiteraard gooide de coronacrisis wel wat plannen door de war. Doordat directe activiteiten tussen scholen onderling en met bedrijven soms niet konden doorgaan, was er wel meer tijd om achter de schermen te werken aan de ontwikkeling van alle plannen.

De regio heeft het afgelopen jaar nodig gehad om elkaar beter te leren kennen en de neuzen van de programmaleiders dezelfde STO-richting op te krijgen, aldus Van Lieverloo. "Zij zijn onvoldoende gewend om in dit soort stevige programma's te werken en verantwoording af te leggen, te kijken of je bij moet sturen. Maar het is belangrijk dat zij dit leren, het projectmatig werken, de lijn van het programma volgen, mijlpalen halen en daarop koersen. En dan ook verantwoording afleggen." Het afgelopen jaar is dus een oefening geweest om daar bekwaam in te worden.

Je moet zodanig verantwoording afleggen aan jezelf, naar elkaar, naar de hele werkgroep en naar de stuurgroep, om op tijd zicht te krijgen op wat en hoe er moet worden bijgestuurd, aldus de programmamanager. Dat geldt voor zowel het inhoudelijke plan, als de financiën en de administratie. "Die manier van werken vraagt om een ander soort discipline. Het is echt een leerproces om de voortgang te moeten bewaken en verantwoording af te leggen."

Bijeenkomsten

Het afgelopen jaar werd er een grote kickoff bijeenkomst gepland, alles was geregeld. Door het corona-

virus werd dit opgeschoven tot juni, tot het nieuwe schooljaar. Maar elke keer moest er weer geschoven worden. "Inmiddels hebben we nagedacht of we het online moeten doen. We willen immers iets van ons laten horen in de regio, vanuit alle de programmalijnen."

Er wordt enorm uitgezien naar een fysieke bijeenkomst. "We willen elkaar zien en met elkaar praten, elkaar ontmoeten en inspireren. Dat lukt online minder. Dan praat je anderhalf uur heel efficiënt, maar mis je de kracht van de ontmoeting." Dus wacht de regio net zo lang totdat een bijeenkomst weer georganiseerd mag worden. "Dan hebben we gewoon nóg meer te vertellen en te laten zien."

Vragen

En ondertussen is er genoeg te doen, vertelt de programmamanager. "Er zijn twee vragen die ertoe doen: wat merken docenten en wat merken leerlingen van onze plannen? Als we daar een goed antwoord op kunnen geven, dan zijn we bij de kern. Bij de dingen die in het primaire proces gebeuren."

Van bijscholingscursussen, tot vernieuwde leeromgevingen. "En bij elkaar op bezoek gaan, zodat leerlingen bijvoorbeeld op het PO kunnen vertellen over hun school. Daar kijk ik, maar zeker de programmalijnleiders, geweldig naar uit. Want daar gaat het allemaal om. Tuurlijk is het goed om alles op papier te zetten en uit te denken, maar je doet het voor de veranderingen in de praktijk."

Combinatie

Van Lieverloo is naast programmamanager ook landelijk ondersteuner. Een combinatie die zij erg vruchtbaar vindt. "Door mijn werk als programmamanager zit ik met mijn voeten in de klei en loop ik ook echt tegen problemen aan, niet van afstand maar van dichtbij. Dat kan ik vervolgens landelijk bespreken." En het werkt ook andersom. Alles wat ze met de landelijke ondersteuners bespreken, neemt de programmamanager weer mee naar de regio. "Ik kom terug met input, mogelijkheden en denkkracht. Dat heeft dus een mooie wisselwerking."

Zo blijft zowel het regionale als landelijke werk zich ontwikkelen, aldus de programmamanager. "Het trekt samen op en wordt daar ook krachtiger van. Dat maakt het een mooi ontwikkelmodel."